

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 1 mars 1999

Nr 203—212

INNEHÅLL

Nr		Sidan
203	Lag om ändring av 49 § lagen om skydd i arbete	649
204	Lag om ändring av 9 § lagen om företagshälsovård	650
205	Lag om ändring av 47 kap. 1 § strafflagen	651
206	Förordning om ändring av bilagan till förordningen om de finska beskickningar som är förhandsröstningsställen vid riksdagsvalet och Europaparlamentsvalet år 1999	652
207	Statsrådets beslut på användningsplan av frekvenser för rundradioverksamhet	653
208	Statsrådets beslut om understöd för hyreshus med ekonomiska svårigheter	654
209	Statsrådets beslut om understöd som beviljas för andelen eget kapital i sådana bostäder med bostadslån och räntestöd som är avsedda för studerande	656
210	Handels- och industriministeriets beslut om villkoren för beviljande av energistöd	658
211	Undervisningsministeriets beslut om utbildningsstyrelsens avgiftsbelagda prestationer	662
212	Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om upphävande av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om upprättande av ett restriktionsområde på grund av amerikansk yngelröta hos bin	664

Nr 203

Lag

om ändring av 49 § lagen om skydd i arbete

Given i Helsingfors den 19 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 juni 1958 om skydd i arbete (299/1958) 49 §, sådan den lyder i lag 686/1995, som följer:

49 §

En arbetsgivare eller en person som avses i 3—6 § eller en företrädare för dessa, som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att fullgöra en i denna lag eller i statsrådets beslut som utfärdats med stöd av lagen föreskriven skyldighet att

- 1) utföra förhandsinspektion eller periodisk besiktning,
- 2) göra en utredning eller göra upp en plan,
- 3) tillhandahålla eller installera en skyddsanordning eller personlig skyddsutrustning,
- 4) skaffa tillstånd eller göra anmälan som gäller arbetet, eller
- 5) ge behövliga anvisningar för användningen av en maskin, ett redskap eller någon

annan teknisk anordning eller ett ämne som är farligt för hälsan,

skall för *arbetarskyddsförseelse* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

På samma sätt döms en person som olovligen eller utan giltigt skäl avlägsnar eller förstör en anordning, anvisning eller varning som är avsedd att förebygga risk för olycksfall eller sjukdom.

Om straff för dödsvällande och vållande av personskada föreskrivs i 21 kap. 8—11 § strafflagen (39/1889) och framkallande av fara i 21 kap. 13 § strafflagen.

Om straff för annat brott mot arbetarskyddsföreskrifter och för orsakande av bristfällighet eller missförhållande som stri-

RP 224/1998
ApUB 17/1998
RSv 259/1998

der mot föreskrifterna och för möjliggörande av att ett sådant tillstånd fortgår föreskrivs i 47 kap. 1 § strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1999.

Helsingfors den 19 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

Nr 204

L a g

om ändring av 9 § lagen om företagshälsovård

Given i Helsingfors den 19 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 9 § lagen den 29 september 1978 om företagshälsovård (743/1978), sådant detta lagrum lyder i lag 694/1995, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

9 §	underlåter att ordna sådan företagshälsovård som avses i 7 § 1 mom., skall för <i>underlåtenhet att ordna företagshälsovård</i> dömas till böter.
<i>Straff</i>	

En arbetsgivare eller en företrädare för denne, som uppsåtligen eller av oaktsamhet

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1999.

Helsingfors den 19 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

Nr 205

L a g**om ändring av 47 kap. 1 § strafflagen**

Given i Helsingfors den 19 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 47 kap. 1 § strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889), sådant detta lagrum
lyder i lagarna 578 och 1010/1995, ett nytt 3 mom. som följer:

47 kap.

Om arbetsbrott

1 §

Arbetarskyddsbrott

stämmelserna som i arbetarskyddshänseende
kan anses vara ringa och som avses i 49 §
lagen om skydd i arbete (299/1958) eller 9 §
lagen om företagshälsovård (743/1978) be-
traktas dock inte som arbetarskyddsbrott.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1999.

Enstaka förseelser mot arbetarskyddsbe-

Helsingfors den 19 februari 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

Nr 206

Förordning

om ändring av bilagan till förordningen om de finska beskickningar som är förhandsröstningsställen vid riksdagsvalet och Europaparlamentsvalet år 1999

Given i Helsingfors den 19 februari 1999

På föredragning av justitieministern
ändras den förteckning som utgör bilaga till förordningen den 18 december 1998 om de finska beskickningar som är förhandsröstningsställen vid riksdagsvalet och Europaparlamentsvalet år 1999 (1075/1998) enligt följande:

Stat	Förrättningsort	Beskickning	Förrättningstid Riksdagsvalet/ Europaparlamentsvalet
Nigeria	Lagos	Ambassaden	10—11.3.1999/ 2—3.6.1999

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999 och är gällande till och med den 16 juni 1999.

Helsingfors den 19 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 207

Statsrådets beslut
på användningsplan av frekvenser för rundradioverksamhet

Utfärdat i Helsingfors den 18 februari 1999

Statsrådet har på trafikministeriets föredragning beslutat med stöd på lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998) 8 §:

1 § Användningsplanen i bilagan fullföljes i rundradioverksamhet. medellånga och långa vågor samt de frekvenser för analoga televisionssändningar på vilka strålningseffekten är under 1 kW.

2 § Användningsplanen angår inte de frekvenser som används för satellitdistribution, AM-modulerade radiosändningar på korta, 3 § Detta beslut träder i kraft den 1 mars 1999.

Helsingfors den 18 februari 1999

Trafikminister *Kimmo Sasi*

Avdelningschef Vesa Palonen

(Den plan för frekvensfördelning som skall iakttas vid rundradioverksamhet publiceras i Teleförvaltningscentralens föreskriftssamling.)

Nr 208

Statsrådets beslut**om understöd för hyreshus med ekonomiska svårigheter**

Utfärdat i Helsingfors den 25 februari 1999

Statsrådet har vid föredragning från miljöministeriet beslutat:

1 §

Under befogenheten under moment 35.30.60 (Överföring till statens bostadsfond) i statsbudgeten för år 1999 kan beviljas understöd till ett belopp av högst 13 000 000 mark för sanering av ekonomin i hyreshus som har ekonomiska svårigheter så som föreskrivs i detta beslut.

Understöd beviljas för sanering av ekonomin i hyreshus som är i betydande ekonomiska svårigheter.

Som hyreshus betraktas i detta beslut sådana hyreshus som avses i 2 § 1 mom. lagen om användning, överlåtelse och inlösen av aravahyresbostäder och aravahyreshus (1190/1993).

Understöd kan inte beviljas för sanering av ekonomin i hyreshus som är i en kommuns eller en samkommuns omedelbara ägo. Understöd får inte beviljas för sanering av ekonomin i hyreshus där begränsningstiden på tio år enligt 2 och 3 § lagen om användning, överlåtelse och inlösen av aravahyresbostäder och aravahyreshus gäller.

2 §

Ett hyreshus anses befinna sig i stora ekonomiska svårigheter, om det inte under de två föregående åren har kunnat täcka de godtagbara årliga kapital- och underhållsutgifterna med hyrorna.

Såsom hyreshus i stora ekonomiska svårigheter anses även hyreshus där de hyror som justerats för 1999 eller största delen av dem överstiger den maximihyresnivå som kan

godkännas för bostadsbidrag 1999 och där den höga hyresnivån beror på exceptionellt höga utgifter för primärlån.

3 §

En allmän förutsättning för att understöd skall beviljas är att ägaren först till fullt belopp har skött sitt egna ekonomiska samt övriga ansvar för att på lång sikt sanera hyreshusets ekonomi.

4 §

Då ansökan om understöd bygger på 2 § 1 mom. är ett villkor för att understödet skall kunna beviljas att det finns en godtagbar plan för sanering av husets ekonomi inom skälig tid. Saneringsplanen skall utöver understödet alltid även omfatta ägarens åtgärder. Understödet får beviljas högst till det belopp som tillsammans med de övriga åtgärderna behövs för att ekonomin inom en skälig tid skall komma i balans.

Då ansökan om understöd bygger på 2 § 2 mom. skall som villkor för beviljande av understödet ställas en amortering av primärlånen med ett belopp som motsvarar understödet.

Som villkor för beviljande av understöd skall dessutom ställas att hyreshusets ägare inte under det år då understödet beviljas och under de fyra därpå följande åren eller under den längre tidsperiod som den i 1 mom. avsedda saneringsplanen täcker bär upp ränta för de egna medlen.

Statskontoret kan vid behov för beviljandet

av understöd uppställa villkor som gäller användningen av understödet.

5 §

Statskontoret beviljar och betalar ut understöden på ansökan av ägaren till hyreshuset. Närmare föreskrifter om ansökningsförfarandet och om de utredningar som skall fogas till ansökan meddelas av Statskontoret.

6 §

Beslut om att bevilja understöd skall innehålla följande bestämmelser:

Understödet skall helt eller till vederbörliga delar återbetalas och betalningen av icke utbetalda delar stoppas, om understödet har använts för annat syfte än det beviljats för, om vederbörande har lämnat felaktiga eller vilseledande uppgifter för beviljande, utbetalning eller övervakning av understödet och om detta inverkat på tilldelningen av understödet eller i väsentlig omfattning på dess villkor, om vederbörande har vågrat lämna uppgifter som behövs för betalning eller övervakning av understödet, eller om understödet annars har betalats på felaktiga grunder eller grundlöst.

7 §

På ett understöd som skall återbetalas skall betalas en årlig ränta räknat från betalningsdagen enligt den räntesats som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) ökade med tre procentenheter.

På förfallet belopp som skall återbetalas och på räntan skall räknat från förfallodagen

Helsingfors den 25 februari 1999

Minister *Sinikka Mönkäre*

betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.

8 §

Statskontoret och den kommun där hyreshuset är beläget skall se till att understödet används för det ändamål som nämns i detta beslut. Understödstagaren är skyldig att lämna Statskontoret och vederbörande myndighet i kommunen de uppgifter som behövs för tillsynen.

9 §

För understöden gäller dessutom i tillämpliga delar vad som stadgas i statsrådets beslut om allmänna föreskrifter angående statsbidrag och -understöd (490/1965).

Statskontoret utfärdar vid behov närmare anvisningar om tillämpningen av detta beslut.

10 §

Statskontorets beslut om understöd kan tillställas vederbörande för kännedom per post. Delgivningen anses då, såvida inte annat visas, ha skett den sjunde dagen efter att beslutet har ingivits till posten för vidarebefordran till den adress som vederbörande har uppgett.

11 §

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 1999.

Åtgärder som verkställigheten av beslutet förutsätter får vidtas innan det träder i kraft.

Överinspektör Ulla-Maija Sirviö

Nr 209

Statsrådets beslut**om understöd som beviljas för andelen eget kapital i sådana bostäder med bostadslån och räntestöd som är avsedda för studerande**

Utfärdat i Helsingfors den 25 februari 1999

Statsrådet har vid föredragning från miljöministeriet beslutat:

1 §

Av bevilningsfullmakten för understöd till hyreshus under moment 35.30.60 (Överföring till statens bostadsfond) i statsbudgeten för 1999 kan beviljas högst 10 miljoner mark i understöd för andelen eget kapital i bostäder för studerande så som föreskrivs i detta beslut.

Understöd för andelen eget kapital kan beviljas för uppförande, ombyggnad eller renovering av sådana hyreshus avsedda att användas som bostäder för studerande för vilka lån beviljas med stöd av aravalagen (1189/1993) och som år 1998 eller 1999 erhållit lånereservering. Understöd kan också beviljas motsvarande hyreshus, för vilka det beviljade lånet med stöd av lagen om räntestöd för hyresbostadslån (867/1980) har godkänts som räntestödslån. Dessutom förutsätts att hyreshuset inte tidigare har beviljats understöd för andelen eget kapital.

Då understödet beviljas och behovet därav prövas, beaktas huruvida den självfinansieringsandel som behövs kan ordnas på annat sätt samt hur skäliga boendekostnaderna är i förhållande till hyresnivån på orten i övrigt.

2 §

Statens bostadsfond beviljar understödet på ansökan av ägaren till hyreshuset.

Understödsbeloppet uppgår till högst 5 procent av de godkända kostnader för ombyggnad som avses i 18 § 1 mom. och 19 §

1 mom. aravalagen, det anskaffningsvärde som avses i 7 § 1 och 2 mom. aravaförordningen (1587/1993) eller de byggnads- eller grundreparationskostnader som avses i 4 § lagen om räntestöd för hyresbostadslån (867/1980).

En förutsättning för att understödet skall beviljas är att den andel eget kapital som skall täckas utan det i detta beslut avsedda understödet uppgår till minst en procent av projektets fastställda anskaffningsvärde.

3 §

Understödet betalas ut i en eller flere rater efter det att byggnadsarbetena har påbörjats. Statens bostadsfond betalar understödet.

4 §

Statens bostadsfond skall bestämma att understödet helt eller delvis skall återbetalas, om en understödstagare har använt understödet för något annat ändamål än det för vilket det beviljades, eller om han vid ansökan om understödet har gett felaktiga eller vilseledande uppgifter eller hemlighållit uppgifter, och om detta har påverkat beviljandet av understödet, eller om understödet annars har beviljats under felaktiga förutsättningar eller grundlöst. På ett understödsbelopp som skall återbetalas skall betalas en årlig ränta räknat från betalningsdagen enligt den räntesats som avses i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) ökade med tre procentenheter.

Då bruksändamålet för den egendom som

understödet gäller har ändrats eller då egendomen överläts eller på annat sätt övergår i en annans ägo eller besittning eller då det aktiebolag som understödet gäller delas med stöd av 14 a kap. i lagen om aktiebolag (743/1978), skall den proportionella del av egendomens värde som motsvarar det beviljade statsunderstödet inom sex månader från den ovan avsedda ändringen i omständigheterna återbetalas till staten, om inte miljöministeriet på ansökan av understödstagaren av särskilda skäl beslutar annat. På motsvarande sätt skall också förfaras då försäkrad egendom drabbas av skada. Vad som ovan sagts om egendomens värde gäller härvid den försäkringsersättning eller övriga ersättning som erhålls.

Om det inte bestäms att understödet skall återbetalas då ett aktiebolag delas, kan miljöministeriet på de villkor som anges i 1 och 2 mom. överföra understödet eller en del därav till ett eller flera mottagande bolag i enlighet med aktiebolagets delningsplan under förutsättning att alla aktieägare i det aktiebolag som delas har gett sitt medgivande till detta.

5 §

Understödsstagaren skall på förhand meddela miljöministeriet om en i 4 § 2 mom. ovan avsedd ändring i omständigheterna samt omedelbart efteråt, dock senast inom

Helsingfors den 25 februari 1999

Minister *Sinikka Mönkäre*

en månad, om skada som drabbat sådan egendom för vilken understöd betalats.

Har en understödstagare underlåtit att betala den i 4 § 1 och 2 mom. avsedda återbetalningen eller räntan till staten på förfalldagen, eller har understödstagaren inte gjort den i 1 mom. avsedda anmälan, skall han på det belopp som skall återbetalas till staten betala en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen räknat från förfalldagen eller i det sistnämnda fallet från det omständigheterna ändrades.

6 §

Statens bostadsfond utfärdar vid behov närmare anvisningar om tillämpningen av detta beslut.

Vid beviljande, användning, utbetalning och övervakning av användningen av de understöd som avses i detta beslut skall i övrigt i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs i statsrådets beslut om allmänna föreskrifter angående statsbidrag och -understöd (490/1965).

7 §

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 1999.

Beslutets 4 § 2 och 3 mom. tillämpas även på understöd som beviljats under tidigare år, när det är fråga om delning av ett aktiebolag enligt lagen om aktiebolag.

Överinspektör Ulla-Maija Sirviö

Nr 210

Handels- och industriministeriets beslut om villkoren för beviljande av energistöd

Utfärdat i Helsingfors den 23 februari 1999

Handels- och industriministeriet har med stöd av 7 § 3 mom. och 11 § 1 mom. statsrådets beslut av den 21 januari 1999 om allmänna villkor för beviljande av energistöd (29/1999) beslutat:

1 §

Beviljande av stöd

Det ministerium som ansvarar för energifrågor, nedan ministeriet, kan bevilja energistöd av de medel som anvisats under moment 32.60.40 (Energistöd) i statsbudgeten enligt vad som bestäms i detta beslut och i statsrådets beslut om allmänna villkor för beviljande av energistöd (29/1999).

2 §

Ansökan om stöd

Ansökan om stöd skall lämnas in till den arbetskrafts- och näringscentral på vars verksamhetsområde investerings- eller utredningsprojektet genomförs och i annat fall enligt sökandes hemort. Investeringsstöd skall sökas innan anläggningstillgångarna förvärfvas eller de byggnads-, ändrings- eller förbättringsarbeten som skall finansieras med stödet påbörjas. Utredningsstöd skall sökas innan utredningsprojektet inleds. Ansökan skall göras med en blankett som fås från arbetskrafts- och näringscentralerna samt ministeriet.

Ansökan och dess bilagor skall innehålla åtminstone följande uppgifter:

1) sökandens officiella namn, adressuppgifter och as-signum,

2) syftet med projektet samt en plan och tidtabell för genomförande av projektet,

3) en bedömning av projektets effekter på energiekonomin,

4) en bedömning av projektets lönsamhet,

5) beträffande projekt som innehåller ny teknologi en redogörelse för teknologins nyhetsvärde samt en bedömning av projektets effekter på främjandet av kommersialiseringen av teknologin och av dess ibruktagande,

6) en bedömning av projektets sysselsättningseffekter,

7) kostnadskalkyl och finansieringsplan för projektet,

8) utdrag ur handelsregistret,

9) verksamhetsberättelsen, resultaträkningen och balansräkningen för den senaste räkenskapsperioden jämte revisorernas utlåtanden samt

10) en utredning av andra offentliga stöd som har sökts och beviljats.

3 §

Godtagbara kostnader för investeringsprojektet

Godtagbara kostnader kan vara kostnader för planeringen av investeringen, för förvärv och installering av maskiner och anordningar

samt ändrings- och reparationsarbeten på dessa, kostnader för anskaffning av markområden och dragande av elledningar vilka har direkt samband med investeringen, dragande av rör för anslutning till fjärrvärmenätet, för byggnadstekniska arbeten och övervakningen av byggnadsarbeten, för röjnings- och jordbyggnadstekniska arbeten, för ibruktagande och för den utbildning av driftspersonalen som ibruktagandet förutsätter, kostnader för informering om projektet samt för uppföljning av investeringen. Kostnader för anläggande av ett nätverk för värmedistribution godkänns bara i projekt som innehåller ny teknologi. Kostnader för förvärv av markområden kan utgöra högst tio procent av de godtagbara totalkostnaderna för projektet. Lönekostnader och indirekta arbetskraftskostnader godkänns enligt de principer som anges i 4 § 2—4 mom.

Stöd kan också beviljas för högst fem års utgifter föranledda av hyrning som motsvarar förvärv av anläggningstillgångar (leasingavtal). Som beräkningsgrund används den genomsnittliga månadshyran som beräknats för hela hyresperioden i avtalet. Den handpenning som stödtagaren har betalat godkänns som utgift utöver den hyra som beräknats på ovan nämnt sätt.

Godtagbara kostnader för ett investeringsprojekt är bland annat inte stödtagarens omkostnader, representationsutgifter, räntor under byggnadstiden, anslutningsavgifter samt skatter som får dras av i mervärdesbeskattningen.

Vid prövning av beloppet av de kostnader som berättigar till stöd skall i fråga om kommuner och samkommuner som avdrag inte beaktas den del av en mervärdesskatteåterbäring enligt 130 § mervärdesskattelagen (1501/1993) som hänför sig till ett projekt eller en annan åtgärd för vilken beviljas stöd och som staten återkräver av kommunerna enligt vad som bestäms särskilt.

4 §

Godtagbara kostnader för utredningsprojekt

När storleken på stödet för ett utredningsprojekt fastslås godkänns som kostnader lönerna för de personer som deltagit i projektet och de indirekta arbetskraftskostnader som hänför sig till dessa. Godtagbara kostnader kan också vara anordnings-, förnödenhets- och programvarukostnader, resekost-

nader, de informationskostnader som projektet har föranlett samt andra direkta kostnader för projektet. Som belopp för omkostnaderna godkänns högst tio procent av det totala beloppet av löner och indirekta arbetskraftskostnader.

De indirekta arbetskraftskostnaderna kan godkännas antingen utgående för betalda löner eller för lönerna som åtgått till projektet.

Utgående från de betalda lönerna (månadslöner) godkänns som indirekta arbetskraftskostnader antingen faktiska, lagstadgade socialförsäkringsavgifter eller högst 25 procent av lönerna.

Med löner för den arbetstid som åtgått avses de faktiska lönerna för den effektiva arbetstiden för de personer som direkt har deltagit i projektet. Arbetstimmarna skall kunna verifieras i lönebokföringen eller i den kostnadsuppföljning som sammanhänger med denna. Som indirekta arbetskraftskostnader godkänns antingen de faktiska, realiserade kostnaderna eller högst 50 procent av lönerna. De indirekta arbetskraftskostnaderna bildas av indirekta löner och socialförsäkringsavgifter. Indirekta löner är bland annat semesterlön eller semesterersättning, semesterpenning samt lön under sjukledighets- eller utbildningstid. Som socialförsäkringsavgifter godkänns arbetsgivarens lagstadgade socialförsäkringsavgifter.

Resekostnader godkänns enligt gällande skattefria ersättningar som skattestyrelsen har godkänt. Utlandsresor samt resor för deltagande i konferenser, seminarier och evenemang som främjar internationalisering skall inbegripas i den kostnadsberäkning som ingår i ansökan.

Av anordnings- och förnödenhetskostnader kan enligt de verkliga nettoanskaffningspriserna godkännas endast de kostnader som gäller projektet. De mängder som har använts i projektet och priserna på dem skall kunna verifieras i fakturor eller i lagerbokföringen. Ifall maskiner, anordningar och programvaror som endast har använts för genomförande av projektet inte har något restvärde, godkänns de enligt de faktiska nettoanskaffningskostnaderna. I annat fall godkänns endast de driftskostnader som anses skäligen, hyran eller leasingavgifterna.

Som övriga direkta kostnader godkänns externa tjänster som projektet har krävt, såsom konsult- och sakkunnigtjänster, dataadministrationstjänster, maskinhyror, försäkringar för anordningar, översättnings- och

tolkningskostnader samt kostnader som hänför sig till offentligtgörandet av resultaten.

Godtagbara kostnader för ett utredningsprojekt är inte bland annat representationsutgifter, frivilliga personförsäkringar, bank- och finansieringskostnader, anskaffningskostnader för kontorsmaskiner, bilar och andra motsvarande kapitalförnödenheter samt skatter som får dras av i mervärdesbeskattningen.

Vid prövning av beloppet av de kostnader som berättigar till stöd skall i fråga om kommuner och samkommuner som avdrag inte beaktas den del av en mervärdesskatteåterbäring enligt 130 § mervärdesskattelagen (1501/1993) som hänför sig till ett projekt eller en annan åtgärd för vilken beviljas stöd och som staten återkräver av kommunerna enligt vad som bestäms särskilt.

5 §

Utbetalning av stöd

Stödet betalas ut på ansökan i efterskott i den takt som projektet framskrider och enligt uppkomna kostnader i en eller flera poster som nämns i beslutet om beviljande. Den sista betalningsposten är minst 20 procent av det beviljade stödet. Stödraterna betalas ut på basis av en ansökan om utbetalning som har undertecknats av den som är ansvarig för projektet. Om utbetalning av den sista stödposten ansöks med ministeriets blankett (slutredovisning) som skall tillställas den som beviljat stödet inom tre månader från den dag då projektet är genomfört.

Den redovisning som ingår i ansökan om utbetalning av stödet skall basera sig på verifierkat, och de utgifter som presenteras skall vara betalda.

I fråga om ett investeringsprojekt skall i samband med varje ansökan om utbetalning företes ett utlåtande av stödtagarens representant eller övervakare om att projektet är i det skede som i beslutet om beviljande av stöd har fastställts som förutsättning för utbetalningen. Stödtagaren skall också presentera en utredning över de kostnader som projektet dittills har gett upphov till. I ansökan om utbetalning av den första posten av stödet skall dessutom presenteras en utredning av hela finansieringen av projektet samt en utredning av att den egendom som är föremål för stödet har försäkrats mot skada.

I utredningsprojekt är stödtagaren skyldig att i samband med den slutliga redovisningen ge en slutrapport över projektets resultat och möjligheter att utnyttja dem.

Över den slutliga redovisningen skall en auktoriserad revisor (CGR; GMR; OFR) ge ett utlåtande. Om stödtagaren är en kommun, ett som kommun eller en församling, ges utlåtandet av dess revisorer. Revisorsförsäkrans skall innehålla följande punkter:

1) de betalda utgiftsposter som har uppgivits i redovisningen och i kostnadsspecifikationen baserar sig på godtagbara verifierkat i stödtagarens bokföring och kostnadsberäkning,

2) kostnadsspecifikationen har utarbetats med iakttagande av de villkor som ställts i detta beslut och i beslutet om beviljande och den innehåller inte poster som enligt dessa villkor inte är godtagbara samt

3) de totalkostnader för projektet som företetts i redovisningen är riktiga och finansierarnas finansieringsandelar stämmer överens med dem som har företetts.

När de verkliga godtagbara kostnaderna blir mindre än det belopp som nämns i beslutet är storleken på det slutliga stödet det belopp av de verkliga godtagbara kostnaderna som stödprocenten anger. Sedan den som beviljat stödet har fått slutredovisningen betalar den utgående från denna den sista betalningsraten samt bekräftar samtidigt det slutliga beloppet av det statliga stödet. Stödet betalas in på det bankkonto som stödtagaren har meddelat.

Av särskilda skäl kan ministeriet av motiverad anledning i enskilda fall i sitt beslut om beviljande av stöd avvika från de ovan angivna villkoren för utbetalning, granskning och godkännande.

6 §

Verifikation av kostnader

Stödtagaren skall bokföra de kostnader som projektet gett upphov till så att de kostnader som uppgetts vid behov utan svårigheter kan verifieras med hjälp av originalverifikat i bokföringen. Ministeriet och den som ministeriet har gett fullmakt till detta har rätt att granska genomförandet av projektet samt stödtagarens hela medelsanvändning i den omfattning som tillsynen över användningen av stödet förutsätter för att utreda hur stödet har använts och att villko-

ren för stödet har iakttagits samt för att kontrollera de uppgifter som getts i ansökan om stöd och i samband med utbetalningen av det. Stödtagaren är skyldig att förete alla räkenskapshandlingar och andra handlingar som behövs vid granskningen samt att också i övrigt bistå vid granskningen. Granskning får också ske i stödtagarens lokalteter.

7 §

Stöd villkor och påföljder för överträdelser av dem

Utöver vad som bestäms i detta beslut är stödtagaren skyldig att iaktta eventuella and-

Helsingfors den 23 februari 1999

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

ra villkor som nämns i besluten om beviljande och utbetalning av stödet.

Beträffande följderna av underlåtelse att fullgöra skyldigheterna enligt 6 § gäller vad som bestäms i 10 § 1 mom. lagen om allmänna villkor för företagsstöd (786/1997).

Bestämmelser om de straffrättsliga påföljderna för missbruk av stöd ingår i 29 kap. strafflagen (39/1889).

8 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 1999.

Inspektör Heli Vuori-Karvia

Nr 211

Undervisningsministeriets beslut om utbildningsstyrelsens avgiftsbelagda prestationer

Utfärdat i Helsingfors den 25 februari 1999

Undervisningsministeriet har med stöd av 8 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) beslutat:

1 §

De offentligrättsliga prestationer för vilka utbildningsstyrelsen uppbär fasta avgifter är

1) tillstånd för ordnande av ett sådant försök som gäller den grundläggande utbildningen, gymnasiet och yrkesutbildningen i vilket avvikelse görs från utbildningsstyrelsens föreskrifter, 3 000 mark i avgift,

2) utfärdande av behörighetsintyg på basis av lärarutbildning i ett annat nordiskt land för behörighet för ämneslärare i den grundläggande utbildningen och i gymnasiet, 800 mark i avgift,

3) utfärdande av behörighetsintyg på basis av lärarutbildning i ett annat nordiskt land för behörighet för lärare som meddelar specialundervisning, 800 mark i avgift,

4) utfärdande av behörighetsintyg på basis av lärarutbildning i ett annat nordiskt land för behörighet för lärare i gemensamma studier i yrkesutbildningen, 800 mark i avgift,

5) beslut av utbildningsstyrelsen om att en lärare har tillräckliga studier för undervisning på främmande språk, undervisning som ordnas utomlands och undervisning som baserar sig på steinerpedagogik, 800 mark i avgift,

6) tillstånd att ordna allmänna språkexamina, 1 000 mark i avgift,

7) anteckning i den förteckning som utbildningsstyrelsen för över personer som är berättigade att bedöma prestationer i allmänna språkexamina, 200 mark i avgift,

8) beslut om jämställande av högskolestu-

dier utomlands med högskolestudier som slutförs i Finland, 1 000 mark i avgift,

9) beslut om den behörighet för en tjänst eller uppgift som avses i lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen, 1 000 mark i avgift,

10) beslut om motsvarighet i fråga om sjöfartsutbildning som har slutförts vid en utländsk läroanstalt, 1 000 mark i avgift,

11) deltagande i examen i undervisningsförvaltning, 300 mark i examensavgift per examensgång, samt

12) intyg över examen eller delar av den enligt 11 punkten, 100 mark i avgift.

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer är även avslag i ärenden som avses i 1 mom.

2 §

De prestationer som utbildningsstyrelsen prissätter enligt företagsekonomiska grunder är

1) utbildningsservice och konsultation,
2) produktion av läromedel och förlagsverksamhet i samband därmed,

3) informationstjänst som grundar sig på utbildningsstyrelsens register och databaser samt direktanvändning av databaserna,

4) beställda utredningar och undersökningar samt datainsamling och distribution,

5) publikationer och förlagsservice,

6) annonser i utbildningsstyrelsens publikationer,

7) elektroniska dataprodukter och audiovsuella produkter,

8) användning av utbildningsstyrelsens lokaler och utrustning,

9) fotokopior och andra avskrifter,

10) sändning och postning av handlingar och annat material, samt

11) annan beställd service.

De prestationer som avses i 1 mom. 3, 5 och 7 punkterna är dock avgiftsfria när de ansluter sig till information och rådgivning om utbildning och stöd för detta.

Avgiftsbelagd är också temporär överlåtelse av nyttjanderätten i fråga om de prestationer som nämns i 1 mom. och av andra rättigheter.

3 §

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 1999 och gäller till den 31 december 2000.

Genom detta beslut upphävs beslutet av den 14 juli 1997 med samma namn (688/1997).

Helsingfors den 25 februari 1999

Undervisningsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Överdirektör Markku Linna

Nr 212

**Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och
livsmedelsavdelnings beslut****om upphävande av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings
beslut om upprättande av ett restriktionsområde på grund av amerikansk yngelröta hos
bin**

Utfärdat i Helsingfors den 22 februari 1999

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning har
upphävt sitt beslut av den 13 augusti 1996 om upprättande av ett restriktionsområde på
grund av amerikansk yngelröta hos bin (618/1996).

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 1999.

Helsingfors den 22 februari 1999

Biträdande avdelningschef *Pirkko Skutnabb*

Veterinärinspektör Tua Lahkela